

12 myšlienok o tom, ako sa dostať do Neba

Čo mám urobiť, aby som sa dostal do Neba? To je veľká otázka, ktorú si kladie mnoho ľudí. Prečítajte si rady od svätého Josemaríu spolu s rôznymi textami zo Svätého písma a Katechizmu Katolíckej cirkvi.

31.10.2023

Sväté Písmo

Medzi dokonalými hovoríme aj múdrosť – no nie múdrosť tohto veku, ani múdrosť kniežat tohto veku, ktoré spejú k záhube, ale hovoríme tajomnú Božiu múdrosť, ktorá bola skrytá a ktorú Boh pred vekmi určil nám na slávu. Nik z kniežat tohto veku ju nepoznal. Veď keby ju boli poznali, nikdy by neboli ukrižovali Pána slávy. Ale, ako je napísané: „*Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú*“ (1 Kor 2, 6-9).

2

A počul som mohutný hlas od trónu hovoriť: „*Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi! A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľudom a sám Boh – ich Boh – bude s nimi. Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti viac nebude, lebo prvé sa pominulo*“ (Zjv 21, 3-4).

Jeho služobníci mu budú slúžiť, budú hľadiť na jeho tvár a na čele budú mať jeho meno. Noci už nebude a nebudú potrebovať svetlo lampy ani svetlo slnka, lebo im bude žiariť Pán, Boh, a budú kralovať na veky vekov (Zjv 22, 3-5).

Svätý Josemaría

3

Ľudská láska, láska na tejto zemi, ak je skutočná, pomáha nám zakúsiť aj lásku Božiu. Takto už tu ochutnáme lásku, ktorou sa budeme tešiť v Bohu, a ktorá bude medzi nami vládnuť v nebi, keď *bude Boh všetko vo všetkom* (1 Kor 15, 28). Keď začneme chápať, čo je to Božia láska, budeme cítiť potrebu byť stále viac súcitnejší, veľkorysejší a odovzdanejší (*Ísť s Kristom*, bod 166).

4

„Ved' čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?!“ (Mt 16, 26). Čo osožia človeku všetky veci na zemi, všetky možné túžby rozumu a vôle? Načo to všetko, keď sa to raz skončí, keď sa raz všetko zrúti, keď sa bohatstvá tohto sveta stanú len divadelnými kulisami, keď potom večnosť je navždy, navždy?

Príslovka „*navždy*“ urobila veľkou sv. Teréziu od Ježiša. Keď ako malé dievča vychádzala so svojím bratom Rodrigom bránou Adaja z hradieb jej rodného mesta, aby spolu šli do krajiny Maurov, so želaním byť pre Krista pripravení o hlavu, svojmu bratovi, ktorý sa cítil unavený, šepkala: *navždy, navždy, navždy* (Porov. Sv. Terézia z Ávily, *Libro de la vida*, 1, 6).

Ľudia klamú sami seba, keď vravia *navždy* o niečom, čo sa týka časných vecí. Slovo *navždy* je pravdivé, a to úplne pravdivé, len vzhľadom na

Boha. Tak musíš žiť aj ty, s vierou, ktorá ti pri pomyslení na večnosť, na to skutočne navždy, dá pocítiť chuť medu a sladkosť neba (*Boží priatel*, bod 200).

5

Pozrite sa, to, o čo by nám malo ísť, je dostať sa do neba. Ak nie, nič nemá zmysel. A aby sme sa dostali do neba, na to potrebujeme byť verní Kristovej náuke. A aby sme boli verní, musíme neustále viesť boj proti prekážkam stavajúcim sa do cesty nášmu večnému šťastiu (*Ísť s Kristom*, bod 76).

6

Pán nám často vraví o odmene, ktorú nám získal svojou smrťou a vzkriesením. „Ja vám *idem pripraviť miesto. Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja*“ (Jn 14, 2—3). Cieľom našej

pozemskej cesty je nebo. Ježiš Kristus nás predišiel a tam v spoločenstve so svätou Pannou a svätým Jozefom — ktorého tak veľmi uctievam — s anjelmi a svätými čaká na náš príchod (*Boží priatelja*, bod 220).

7

V hodine pokušenia si vzbud' cnosť nádeje, hovoriac: odpočinok a radosť ma očakávajú vo večnosti; teraz, plný viery, si musím zaslúžiť odpočinok prácou a radosť bolesťou... A Láska... aká len bude v nebi?! —Posilňuj v sebe lásku a povedz: chcem sa zapáčiť svojmu Bohu, svojmu milovanému, plniac jeho vôľu vo všetkom tak..., akoby nebolo ani odmeny, ani trestu, len preto, aby som ho potešil (*Vyhňa*, bod 1008).

8

„Ten človek zomiera. Už sa mu nedá nijako pomôcť“.

Bolo to pred rokmi v jednej
madridskej nemocnici.

Po spovedi podal kňaz chorému kríž,
aby ho pobožkal. Ale chorý, bol to
cigán, stále kričal a nedal sa utíšiť:

„Tými svojimi špinavými ústami
predsa nemôžem pobožkať Pána!“

„Veď ho za chvíľu objímeš a pobožkáš
v nebi!“

Zažil si už niekedy otrasnejší a
zároveň nádhernejší spôsob prejavu
lútosti? (*Krížová cesta*, III zastavenie,
tretí bod).

9

Akú nesmiernu lásku k Božej vôli
mala chorá žena, ktorej som
poskytoval duchovnú útechu!
Vnímala svoju dlhú, bolestivú
chorobu, čo postihla celé jej telo
(nebolo na nej už nič zdravého), ako
požehnanie a láskavosť od Ježiša; a

hoci bola vo svojej pokore
presvedčená, že si zaslúži trest,
hroznú bolesť v celom tele neboli
trestom, ale milosrdenstvom. —
Hovorili sme o smrti. A o nebi. A o
tom, čo by povedala Ježišovi a Božej
Matke... a ako by „odtiaľ“ mohla
pracovať lepšie ako tu... Chcela
umrieť, keď to Pán bude chcieť... ale
prítomná plná radosť zvolala: Bodaj by
to bolo už dnes! Uvažovala o smrti s
radosťou toho, kto vie, že keď umrie,
pôjde k Otcovi (*VyhŇa*, bod 1034).

10

Zvyknem hovoriť, že na svete
existujú tri veci, ktoré nás naplňujú
uspokojením na zemi a získavajú
nám večné šťastie v nebi: silná,
jemná, radostná a neochvejná
vernoscť vo viere, vernoscť povolaniu,
ktoré každý z nás dostal, a čistota.
Ten, čo na ceste uviazol v trní, či už
je to zmyselnoscť, pýcha alebo niečo
iné, ostáva tam zo svojej vlastnej

vôle, a keď to nenapraví, bude nešťastný, pretože sa obrátil chrbtom ku Kristovej láske (*Boží priatelia*, bod 187).

11

V dejinách to bolo vždy tak, že sa ľudia združovali, aby splnili spoločnú úlohu a spoločný cieľ. — Je pre mužov a ženy dneška „jediný cieľ“, večné šťastie, hádam menej? (*Brázda*, bod 279).

12

Rozjímanie o nadprirodzených skutočnostiach, pôsobenie milosti v našich dušiach a láska k blížnemu ako sladké ovocie Božej lásky — to všetko už na tejto zemi predstavuje predchuť neba, jeho závdavok, ktorý má každým dňom narastať. My kresťania neznesieme dvojaký život, a preto si udržiavame jednotu života, prostú a silnú, na ktorej sa zakladajú a v ktorej sa navzájom stretávajú

všetky naše činnosti (*Íst' s Kristom*, bod 126).

Niektoré body Katechizmu Katolíckej Cirkvi o Nebi

Túžba po Bohu je vpísaná do srdca človeka, lebo človek je stvorený Bohom a pre Boha. Boh neprestáva priťahovať človeka k sebe a jedine v Bohu nájde človek pravdu a šťastie, ktoré neprestajne hľadá (KKC, bod 27).

„Veríme, že množstvo duší, ktoré sú zhromaždené s Ježišom a Máriou v raji, tvorí nebeskú Cirkev, kde [tieto duše] požívajú večnú blaženosť a vidia Boha takého, aký je, a kde majú so svätými anjelmi v rozličnom stupni a rôznym spôsobom účasť na Božej vláde, ktorú vykonáva oslávený Kristus, lebo za nás orodujú a svojou bratskou starostlivosťou nám veľmi pomáhajú v našej slabosti“ (KKC 1053).

Kristus, ktorý odišiel z tohto sveta k Otcovi, dáva nám v Eucharistii závdavok slávy u neho; účasť na svätej obete nás pripodobňuje jeho srdcu, udržiava naše sily, kým putujeme týmto životom, vzbudzuje v nás túžbu po večnom živote a už teraz nás spája s nebeskou Cirkvou, s preblahoslavenou Pannou Máriou a so všetkými svätými (KKC 1419).

Keď sa Cirkev modlí „Otče náš, ktorý si na nebesiach“, vyznáva, že sme Boží ľud, ktorý už má „miesto v nebi v Kristovi Ježišovi“, je „s Kristom ukrytý v Bohu“, a súčasne v tomto pozemskom stánku „vzdycháme a túžime si naň obliecť svoj nebeský príbytok“: Kresťania „žijú v tele, ale nežijú podľa tela. Bývajú na zemi, ale svoj domov majú v nebi“ (KKC 2796).

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/12-
myslienok-o-tom-ako-sa-dostat-do-neba/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/12-myslienok-o-tom-ako-sa-dostat-do-neba/)
(05.08.2025)